

פרוטוקול ועדת שימור, הנצחה ושמות

פרוטוקול ישיבת ועדת שימור, הנצחה ושמות שהתקיימה ביד לבנים ביום 29/03/2023

בהשתתפות:

שם	תפקיד
מנחם ברגב	נבחר ציבור וחבר עמותת דורות
יובל חלמיש	חבר העמותה לשימור בנימינה
זיו רכלבסקי	חבר עמותת דורות
יאיר בן שלום	
אפרת רפ	
מיכל אורון עזני	

נעדרו:

שם	תפקיד
גיא שחר	מנהל מחוז חיפה מועצה לשימור אתרים
דניאלה אילון	נציגת ציבור
אהרון שיאחי	נבחר ציבור
חנני רויכמן	נציג ציבור
ג'קלין בן עמי	נבחרת ציבור
איל טפרברג	נציג עמותת דורות
עמנואל קאופשטיין	חבר העמותה לשימור בנימינה
אלי אליוביץ	חבר העמותה לשימור בנימינה
יואב מלטר	מהנדס המועצה
איתי ויסברג	

על סדר היום:

1. התחדשות בית יד לבנים וחדר הנצחה בבנימינה- עקרונות יסוד

ריכוז החלטות והמלצות

<p>הוועדה ממליצה על עקרונות הנצחה הבאים :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. הבית יישאר כבית יד לבנים ולא כחדר הנצחה. בעת הצורך יינתן פתרון חיצוני לבית לנפגעי פעולות האיבה. 2. הנצחה שווה ואחידה לכלל הנופלים. 3. לא תתקיים הפרדה בין הנופלים בעת מילוי תפקידם לבין הנפטרים כתוצאה מנכותם או שירותם. 4. סדר ההנצחה יהיה לפי תאריך הנפילה/פטירה/הכרה. 5. ההנצחה תכיל: דרגה, שם הנפטר, תאריך לידה עברי ולועזי, תאריך נפילה/פטירה עברי ולועזי. <p>בהנחה וקיר הזיכרון נשאר, יש לוודא תאימות בין השמות שמוצנחים על הקיר לבין רשימת הנופלים.</p>	<p>1</p>
--	----------

דיון והמלצות:

סעיף מספר 1 – התחדשות בית יד לבנים וחדר הנצחה בבנימינה- עקרונות יסוד

דיון	
	<p><u>מנחם ברגב</u>: ערב טוב, ישנן שתי סוגיות על הפרק, אחת יש מחסור במקום הנצחה לחללי מערכות ישראל בבית יד לבנים בבנימינה. המקום לא מאפשר בצורה הנוכחית להכניס אותם והסוגיה השנייה של נפגעי פעולות האיבה האם ואיך משלבים אותם באתר הזה. אלה שני הדברים שעל הפרק. אני מבין שיש גם כל מיני סוגיות לגליות, פורמליות של מה אפשר, מה אי אפשר, מי יכול, מי לא יכול מבחינת גופים ממשלתיים או גופים ממלכתיים לתמוך בנושא הזה.</p> <p><u>יאיר בן שלום</u>: לתמוך בהסכמה או בכסף?</p> <p><u>מנחם ברגב</u>: בכסף, כל שינוי, לא משנה איזה, ידרוש כסף.</p> <p><u>זיו רכלבסקי</u>: יש פה רק סוגיה אחת שצריך להבין מיאיר, אם אני מבין נכון, אז נפגעי טרור אמורים להיות מיוצגים בחדרי זיכרון.</p> <p><u>אפרת רפ</u>: לא במסגרת יד לבנים.</p> <p><u>יאיר בן שלום</u>: אני תכף אסביר הכול, ואני מאמין שלא יישארו שאלות ואם תשארנה, תשאלו ואני אענה. אני אסביר גם מה קרה עד היום ומה עשינו על מנת שיהיה יותר קל כי אני מניח שהכסף יהיה כספה של המועצה המקומית בבנימינה גבעת עדה, והיא תוכל להתמך על ידי משרד הביטחון לאור בקשה שתגישו עד יוני. ביוני תתכנס ועדת תמיכות של המשרד והיא נותנת בד"כ בין 200-50 אש"ח לפי הצורך, הגודל וכו'. אני לא חבר בוועדה הזו.</p> <p><u>מנחם ברגב</u>: ועדה של משרד הביטחון?</p> <p><u>יאיר בן שלום</u>: כן. משרד הביטחון עוסק בחללי הביטחון ופה תצטרך להתקבל החלטה ואני אציג את האפשרויות כמו שהן, שיש בידי היישוב ואתם תחליטו. קודם כל העובדות, אני ביקשתי מפרי שניפגש פה שנראה בעין את המקום, את היופי ואת המגבלה שלו. אנחנו שיפצנו אותו בכוחות משותפים כשהייתי יו"ר המתנ"ס והבאנו לפה את בת המקום, אילנית, שנרתמה לעצב אותו. אני גם אציין שהמקום, יחסית למקום קטן יש בו פעילות, הוא מקום שאפרת מתפעלת אותו, אמנם לא ברמה היומיומית כמו בבתי יד לבנים ברחבי הארץ שהם מגוונים, שחלקם משמשים מרכזים קהילתיים, חלקם משמשים לעוד פעילויות ואירועים שקשורים בחיים. במסגרת המקום עצמו, הוא קטן, וגם המקום מופעל בעצם על ידי אדם אחד. אני גם הבאתי לכם פה את "חוק יד לבנים" מ-2007....</p> <p><u>אפרת רפ</u>: לפני שאתה ממשיך, אני רוצה להגיד משהו שיהיה ברור, הסניף הזה לא מוכר כסניף של עמותת יד לבנים, אני לא מקבלת שקל אחד מהם. אם אני רוצה אני יכולה ללכת לסניף בחדרה, זו התשובה שאני מקבלת מהם. וכשעשיתי את השיפוץ בפעם ראשונה המועצה עזרה לי, ארגון יד לבנים אני פשוט סחטתי אותם, אילנית בארי וכך זה היה, אין שום תמיכה, לא מארגון יד לבנים ולא ממשרד הביטחון. אבל יש אחת לכמה שנים זכות של משהו תחת מצבות שכן מקבלים תקציב.</p> <p><u>יאיר בן שלום</u>: זו הוועדה שדיברתי עליה שמתכנסת ביוני. זו ועדת תמיכות.</p>

יובל חלמיש: לא הבנתי, למה המקום לא מוכר?

יאיר בן שלום: סניף יד לבנים מוכר מתוקף חוק, אנחנו תכף נראה את זה. כמו שלא מקימים בית עלמין צבאי אלא חלקה צבאית בתוך בית עלמין. בגלל הכמות, תלוי בגודל היישובים.

אפרת רפ: זה לא, זה לא זה, זה לא קשור בכמות הנופלים כי יש לנו. מה שאלו בן שם אמר תביאי לפה 35 בתי אב.

יאיר בן שלום: הכמות מביאה גם בתי אב, רוב האנשים שנמצאים פה, לא בהכרח משפחתם גרה בבנימינה, אין להם בתוך זה חברים בארגון יד לבנים שמייצגים את החללים שמונצחים פה.

אפרת רפ: יאיר, הם לא רוצים.

יאיר בן שלום: הדיון הזה הוא לא רלוונטי, אני אסביר גם למה. הוא יהיה רלוונטי במידה ויגידו שאנחנו רוצים להיות מוכרים, ואז השאלה של נפגעי פעולות איבה היא בכלל לא על הפרק. לסניף של יד לבנים יש כללים מאוד מאוד ברורים. כעת, השאלה שעומדת על הפרק, הראשונית לפני הכל, זה זה שיש 6 חללים שראויים וזכותם על פי חוק להיות מונצחים במקום הזה ואין להם מקום להנציח אותם בצורה שווה ואחידה כמו כולם.

מנחם ברגב: אין מקום הכוונה היא לתיבות? בלוח האבנים יש מקום אני רואה.

יאיר בן שלום: אז לשביעי (שלא יגיע) לא יהיה מקום בלוח האבנים. העניין הוא שאין מקום, כשאנחנו עושים משהו אנחנו לא מתייחסים לחודשיים הקרובים, אנחנו גם יודעים שיש החלטה של שר הביטחון להכיר בכל צוללי הקישון באופן אוטומטי. בנימינה, חיל הים ברוך השם יש, העתיד ברור לנו, אני רואה מה אני שם אצלי בהיכל, איזה כמויות אני מוסיף מידי יום במרחב שמנציח אנשים שנפטרו כתוצאה מנכותם או ממחלתם הצבאית, ולא יהיה פה מקום, אז נחליט עכשיו לחודש ועוד חודשיים תצטרכו לדון שוב על מה עושים. אני מציע לחשוב על משהו אחר, כיון שאני לא רוצה להביא את דעותי הפרטיות למקום הזה, אני בא ומביא את מה שאומר החוק, מה שאומרות האפשרויות מבחינת המקום. קודם כל הדבר הבסיסי הוא שהמקום צריך לעבור שינוי באופי הנצחה כי אין מקום לכולם. השינוי יגרור גם לשינוי פיזי.

מנחם ברגב: גם של הקיים?

יאיר בן שלום: בוודאי. אתה לא יכול להוסיף משהו שהוא שונה מהקיים היום. אתה יכול או לשנות את הכל ולהחליט על קונספט אחר...

מנחם ברגב: זאת הדילמה, האם לתפור עוד איזה קיר לשישה או לעשות שינוי..

יאיר בן שלום: זאת לא הדילמה מנחם, כי השישה שתתפור היום בעוד חצי שנה תצטרך (בתקווה שלא) לתפור קיר נוסף, ואנחנו לא עושים משהו לחצי שנה. שיפוץ במאות אלפי שקלים עושים לשנים קדימה, שלא יצטרף אף אחד אמן, שהקירות יעמדו ריקים, אבל הצורך וההכרח הוא לעשות שינוי. אין ברירה אחרת כי הקיר לא מסודר באופן הנכון, והסיפור פה הוא נאה והוא מכובד אבל הוא לא יכול להתאים יותר לסיטואציה החדשה. ולכן בדיונים שעשינו אמרנו שזה דברים שצריך להגיד למשפחות ולהסביר שהמקום כבר לא מכיל, אבל

אנחנו מתחדשים ואנחנו ננציח את כולם בצורה שווה ואחידה.
העיקרון הבסיסי שחייבים לקבל פה שהחללים כולם יונצחו באופן שווה ואחיד.
מנחם ברגב: ומכובד.

יאיר בן שלום: בוודאי, כל המעצבים יגישו הצעות ואתם בוועדה תבחרו את מה שהכי מכובד ונכון בעיניכם.

אפרת רפ: באופן אחיד זה אומר גם לאלה שמתו עקב מחלתם וגם לאלה שנפלו..
יאיר בן שלום: כולם באופן אחיד. אנחנו תכף נגדיר למה נכון לעשות את זה בשני מרחבים נפרדים או בשני קירות נפרדים כדי שאם כבר אנחנו עושים אז להעתיק את מה שעושה הממלכה. האחד חללי מערכות ישראל שנפלו בעת שירותם והשני חללים שנפלו לאחר השירות עקב נכות או עקב השירות. למה אני אומר עקב הנכות או עקב השירות, כי יש הרבה מאוד שנפטרו ועוד לא הוכרו כנכים ובכל זאת מותם הוכח שהיה עקב פציעה. זה הדבר הראשון שצריך להחליט ואז יצטרכו להחליט האם יש מקום לתמונה או לא, אני ממליץ בעניין הזה בקול קורא למעצבים לבקש רעיונות דיגיטליים לתמונות ולחומר הפיזי ולשמר את מה שיש עד היום בארון יפה.

מנחם ברגב: הכוונה היא שכל מה שיש עד היום יסרק דיגיטלית. יש לזה גם יתרון כי הכתוב עם הזמן דוהה והניירות מצהיבים.

יאיר בן שלום: עכשיו לגבי איך יעשו את זה והכל, יצטרכו לשנות את זה כי המקום אם זה נשאר יד לבנים כמו שיד לבנים, הוא יצטרך להכיל שני מרחבי הנצחה, האחד לחללי מערכות ישראל שנפלו בעת שירותם והשני לחללים שנפטרו עקב שירותם או נכותם. זה בגלל שני חוקים שיש, האחד הוא חוק בתי קברות צבאיים משנת 1950 והשני חוק משפחות חיילים שנספו במערכה משנת 1951 הוא מגדיר בדיוק מי זכאי להיכנס, אלה החוקים, אנחנו מנציחים במדינה על פי חוקים. אלא אם בא היישוב ואומר, לא מעניין אותנו להיות יד לבנים, מבחינתנו זה חדר הנצחה יישובי ואז אנחנו יכולים להנציח את מי שאנחנו מחליטים להנציח. בנוגע לנפגעי פעולות האיבה, נכון להיום אין פה הנצחה של נפגעי פעולות האיבה. השאלה אם אתם תחליטו לעשות קיר נפרד לנפגעים ופה אני מביא את עמדתו של אלי בן שם, דיברתי איתו והתחייבתי להביא את דבריו כיו"ר יד לבנים. עמדתו היא חד חד ערכית, מבחינתו חדר יד לבנים מנציח רק חללים והוא נגד הכנסת מונצחי פעולות האיבה.

אפרת רפ: מישהי פנתה אליי שאח שלה הוא נפגע פעולות איבה, היא לא מבקשת את ההנצחה בתוך הבית, היא רוצה שהוא יהיה במצגת של יום הזיכרון.

יאיר בן שלום: במצגת של הטקס זה בסדר גמור, הטקס הוא אחיד, הטקס הוא יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה. אנחנו מדברים על הבית, אם רוצים לשמור על הבית הזה בציוויונו כבית יד לבנים, ככה הוא ממותג. אפשר בתוך המתחם, אם יקרה ושלא יקרה, לעשות איזו אבן כמו שיש בהר הרצל, יש את היכל הזיכרון ויש למעלה אנדרטה לנפגעי פעולות האיבה, זה לא מפריע לאף גורם. עמדת המדינה היא מאוד ברורה, קוראים לה הנצחה ביטחונית שווה ואחידה במתחמים נפרדים. למה אני אומר את זה- שווה

ואחידה זה כולם יהיו אותו הדבר, אני מציע, שם, שם משפחה, תאריך נפילה עברי, תאריך נפילה לועזי, אפשר נר להצמיד שידלוק ביום האזכרה, אפשר הרבה דברים.

אפרת רפ: בלי תמונה? אין מצב.

מנחם ברגב: אם אנחנו מוציאים את כל החומר שבמגירות, שיהיה מאוחסן במקום אחר, כולו יהיה דיגיטלי, אז אני לא רואה סיבה שאי אפשר לשים פה שתי שורות של שמות עם תמונות.

יאיר בן שלום: תראה גם התמונות יכולות להיות מוצגות כל הזמן וביותר יפה וביותר גדול ובסך יותר גדול באיזשהו מקום.

אפרת רפ: אבל מסך אתה צריך להפעיל אותו, זה לא יהיה כל הזמן.

יאיר בן שלום: כל הזמן, את יכולה לשים מסך גדול עם 40 תמונות של כל הנופלים. אני מציע לכם ככה, תפתחו את האפשרויות, אתם מזמינים אדריכלים ומעצבים, תבקשו מהם לתת לכם אפשרויות של קונספט שייתן מענה לכלל הדברים שיש.

פרי גרינוולד: בואו נחזור שניה אחורה, אנחנו צריכים לקבוע קודם כל את העקרונות. היום התכנסו לדבר רק על העקרונות, העיצוב לא יקבע פה היום, אנחנו צריכים לצאת בקול קורא למעצבים, לקבל הצעות וסקיצות ושם יש לנו עוד תהליך ארוך.

אפרת רפ: יאיר יש לי שאלה, בכל יד לבנים יש קיר כזה של שמות כמו פה? יאיר בן שלום: כל בית מעוצב אחרת.

אפרת רפ: אני שואלת כי אם מקלפים את הקיר הזה ומייעדים אותו להמשך הנצחה כפי שקיים היום.

זיו רכלבסקי: שוב, זה ייתן מענה זמני ובעוד תקופה נצטרך לדון בנושא שוב. אפרת רפ: זה מקומם אותי כל מה שמתרחש פה עכשיו.

יובל חלמיש: למה? הוא מציג לך אפשרויות.

אפרת רפ: מצד אחד מדברים על זה כעל יד לבנים ככל דבר ומצד שני אנחנו לא יד לבנים.

יאיר בן שלום: אבל זה לא רלוונטי אליי. אני גם אומר, אתם צריכים להחליט, לא אני. אתם תחליטו אם אתם רוצים לשמור על הצביון ואז אני מסביר מהם חוקי ההנצחה או אם אתם רוצים להנציח כאוות נפשכם, הכל בסדר.

יובל חלמיש: יאיר הוא לא חבר בוועדה, הוא בא כאיש המקצוע לתת לנו נתונים. הוא אומר לנו מה אפשר.

אפרת רפ: הייתי כבר בארבע ישיבות כאלה, אני מבינה בדיוק על מה מדובר, אני מבינה בדיוק שהוא מדבר על עקרונות.

יאיר בן שלום: אני מבין שזה קשה לעיכול. אני מבין את זה, אני מבין

שלמשפחות יהיה קשה לבוא ולראות שינוי. יהיו כאלה כך ויהיו כאלה כך.

מנחם ברגב: אני מנסה לדלות ממה שהצגת עד עכשיו את הנקודות שאנחנו אחר כך צריכים להתלבט בהם. הראשונה, האם אנחנו רוצים להמשיך את הקונספט של יד לבנים או שאנחנו רוצים לעשות חדר הנצחה. ברור שאם זה יד לבנים זה

<p>נכנס לתוך סט של כללים שמופיעים בחוק שהבאת לנו. דבר שני הבנתי שאם זה יד לבנים אז זה צריך להיות בחלוקה לשני מתחמים. חייבת להיות הפרדה? יאיר בן שלום: המחלקה של המועצה הציבורית להנצחת החייל קובעת ככה כלפי כלל בתי יד לבנים בארץ. מנחם ברגב: כנראה שאם לא נעשה כלום זה ישאר איך שזה, אבל אם נעשה צריך לקחת בחשבון שצריך לעשות הפרדה. פרי גרינולד: אתה לא חייב, אנחנו בסופו של דבר קוראים למקום בית יד לבנים אבל לא מוכרים ולא נתמכים על ידי הארגון כך שאנחנו לא מחויבים לכל חוקי ההנצחה שקבע. אנחנו יכולים להחליט איזה חוקים אנחנו בוחרים לאמץ. יאיר בן שלום: נכון מאוד. פרי גרינולד: אני רוצה רגע לסכם מה אנחנו צריכים להחליט היום: 1. האם המקום נשאר כבית יד לבנים או כחדר הנצחה. 2. בזה אין ויכוח אני חושבת, הנצחה שווה ואחידה לכלל הנופלים. 3. האם רוצים לתת פתרון או החלטה לגבי חללים שהם נפגעי פעולות איבה בחדר הזה. 4. האם תבוצע הפרדה בין נופלים בעת השירות לבין נופלים עקב נכותם או פציעתם. מנחם ברגב: רגע, יש נפגעי פעולות האיבה בבנימינה נכון להיום? אפרת רפ: עד כמה שאני מכירה לא. יאיר בן שלום: יש משהו יותר עקרוני שאני רוצה להתייחס אליו. בסוף, אפרת מפעילה במשך שנים את המקום, באה עם מטען רגשי מאוד משמעותי ובסוף השאלה היותר בסיסית היא למה אתם נוגעים בקיים. ואם לא עוברים את המסוכה הזו..... פרי גרינולד: אני חושבת שבנושא של המשוכה הזו התקיימו מספר פגישות של ראש המועצה עם אפרת והצורך הוסבר. אם יש צורך בפגישה נוספת אני אעביר את זה לראש המועצה ותתואם פגישה נוספת. אבל כרגע יש מספר חללים שצריכים להיות מונצחים ולא מונצחים בגלל בעיית מיקום ועלינו לקבל החלטות בנוגע לעקרונות ההנצחה שיאפשרו הכנסה שלהם לבית. אפרת רפ: אבל למה לעשות שינויים? יאיר בן שלום: כי אחרת אין איך להוסיף את הקיימים ובמידה ויצטרפו עוד (ושלא יצטרפו) בכלל לא יהיה איך להנציח אותם בבית. אפרת רפ: בשורה התחתונה מי שנמצא פה במשך 10 שנים מאז שנכנו את המקום, ויסלחו לי כבודם, לא ראיתי אף אחד מאלה שנמצאים פה בוועדת הנצחה פעם אחת פה באחת מהפעילויות שאני עושה, ובסוף מי שמנהל את העניין הזה, זו אני לבד ואי אפשר לשנות קונספט רק בגלל שיש החלטה. יובל חלמיש: אפרת אבל הוא לא הכתובת, הוא בא כיועץ מקצועי להסביר מה... אפרת רפ: אבל יש לזה משקל למה שהוא אומר. יאיר בן שלום: לא אין לזה משקל אני רק מציג את האפשרויות.</p>	
---	--

יובל חלמיש: לכאורה, ובלי להעליב את יאיר, כל מה שהוא אמר אפשר לזרוק לפח אם את רוצה.

אפרת רפ: אני לא רוצה לזרוק לפח, אבל אני לא רוצה שיבטלו אותי במחי יד על דברים.

יובל חלמיש: יאיר הוא לא נציג הממסד כרגע, הוא בא כתושב בנימינה שיש לו מקצועיות בנושא והוא מציג את החוקים והכללים. לכאורה יש יתרון מסוים, אם היית בית יד לבנים מוכר היית צריכה לעבוד לפי הפרוטוקול, יש לזה יתרונות כי היית מקבלת כסף, יש לזה חסרונות כי יכול להיות שחלק מהדברים לא מתאימים לנו.

אפרת רפ: ואז אולי גם היה לי משרד ואולי גם הייתה לי מזכירה.

יובל חלמיש: הכל יכול להיות, לא נכנס לזה עכשיו. מצד שני הוא אומר, אלה הכללים, כיוון שקוראים למקום בית יד לבנים אבל זה שם לא מחייב כי אנחנו לא מוכרים כסניף של הארגון ולכן אתם יכולים להחליט מה אתם רוצים לאמץ ומה לא. אנחנו צריכים עכשיו לקבל עקרונות כי בסוף תראו, ואת יודעת את זה יפה מאוד, משפחות שכולות, חרב עליהם עולמם, לא יעזור שום דבר, מה שנסביר ומה שנעשה, עכשיו יש פה מצוקת מקום זה ברור.

יאיר בן שלום: אני בכוונה ביקשתי שנעשה את הישיבה פה כדי שזה יהיה מוחשי.

יובל חלמיש: יש מקומות שבגלל העולם הדיגיטלי שעוברים לעמדות דיגיטליות, אז יכול להיות שזה אחד הכיוונים. למשל אצלנו במל"מ יש לי 750 מונצחים, אי אפשר לתלות את כולם, אז יש פינה עם ספרים שהמשפחה יכולה לעיין ויש מספר עמדות מחשב שמגיעים מבקרים, מכניסים את השם ורואים את הנתונים עליו. יכול להיות שאפשר לעשות את הדבר הזה גם פה, יכול להיות שבהתחלה חלק מהמשפחות שתלויות פה יכאב להם, אבל היתרון הוא שאפשר להוסיף עוד דברים בתצורה הדיגיטלית- מספר תמונות, סיפורים ועוד.

פרי גרינוולד: אפרת, אני חושבת שמה שממש חרה לך זה נושא התמונה, ששוב זה כבר לדון בעיצוב וזה לא מטרת הדיון, אבל אם כמות המונצחים שפה היא יחסית מועטה, אפשר להגדיר בקול הקורא שיצא, שהעיצוב יכול תמונה, בין אם דיגיטלית ובין אם פיזית, זה יוחלט בהמשך.

יאיר בן שלום: ואפשר להגדיל את שם המונצח כדי לתת לו כבוד וליד שיהיה קוד QR שיפנה לאלבום תמונות שלם באותו רגע. יש אלף דרכים לעשות את זה. יכול להיות שיש משפחות שלא אוהבת את התמונה הקיימת פה ויש שיעדיפו אלבום תמונות

מנחם ברגב: אפרת אני רוצה להבין משהו, האם סוגית העברת החומר הכתוב לצורה דיגיטלית את רואה בזה בעיה.

אפרת רפ: כן ואני אסביר למה. כל ערב יום הזיכרון, אני רואה את המשפחות שמסתובבות פה, כל אחד פותח בחרדת קודש את המגירה ונוגע בדברים.

יאיר בן שלום: אבל זה יהיה, זה ישאר בארון.

אפרת רפ: זה ישאר בארון אבל זה לא יהיה תחת המגירה של השם של החלל.

פרי גרינולד : אבל שוב אנחנו מגיעים לפן העיצובי.

אפרת רפ : עכשיו יש לי עוד התנגדות אחת שיאיר מעלה אותה כל פעם כחוק של יד לבנים, אז א' אנחנו לא יד לבנים מוכר ואני רואה בחומרה את ההפרדה של מתו עקב מחלתם ואלו שנפלו שעת שירותם.

פרי גרינולד : זה אחד העקרונות שאנחנו צריכים לקבוע.

יאיר בן שלום : אז אל תקבלי את העקרון, זה לא חייב.

אפרת רפ : אז על מה הדיון עכשיו, אני רוצה להבין על מה הדיון.

פרי גרינולד : אנחנו צריכים לקבוע את העקרונות על פי ננציח פה בבית יד לבנים.

יאיר בן שלום : זה מאוד קשה כשאין הבשלה למה צריך שינוי.

אפרת רפ : המקום הזה היה נפתח מיום זיכרון אחד לשני אם לא הייתי אני מתפעלת אותו ומקיימת פה פעילויות.

יובל חלמיש : זה לא רלוונטי.

אפרת חלמיש : אז למה שאני לא אביע את דעתי בנוגע לשינוי?

יובל חלמיש : את ועוד איך תביעי, אבל את אומרת אל תגעו בכלום, תשאירו כמו שזה, וזה לא אפשרי לאור הנתונים הקיימים.

אפרת רפ : יש דרך לעשות את הדברים.

יובל חלמיש : את טעונה נורא אבל זה לא קשור לישיבה הזו. הישיבה הזו באה לקבוע עקרונות מסוימים שאיתם צריך ללכת. ברגע שמוסכם שהמקום קטן מלהכיל.

מנחם ברגב : יש שישה חללים שלא מונצחים, זו בעיה גדולה.

אפרת רפ : אני לא רוצה להוציא את התיבות ואפשר למצוא פתרון אחר, אפשר לבטל את קיר האבנים ולהנציח שם.

יובל חלמיש : אבל זה לא מספיק. עכשיו אנחנו צריכים לגבש את העקרונות. ברגע שמסכימים עליהם צריכים להביא אדריכלים, אומרים להם מה אנחנו רוצים ונותנים להם להביא הצעות.

מנחם ברגב : אבל ברשותכם, יש חלופה אחת לעבור לדיגיטציה, אומרת אפרת יש דרך אחרת, אני חושבת שאפשר להמשיך עוד הרבה שנים בלי לעשות את הצעד הדרסטי הזה.

יובל חלמיש : אבל שוב אתם נכנסים לנושא העיצוב.

מנחם ברגב : מתוך השיחה הזו, אני אומר, אני מבין שזה גם רעיון שלא צריך לפסול אותו וצריך לשים אותו על השולחן.

יאיר בן שלום : בעיני מה שצריך לעשות, צריך לתת שרטוט של מקום כולו כמו שהוא, לכתוב את האפיון, את הצורך במה שיש, את המצב הקיים ולבקש מאנשים לעצב, יכול להיות שחלק ישאירו ככה.

יובל חלמיש : אני חושב שאנחנו מתפזרים ולא מתמקדים. הדיון לפחות מה שאני קיבלתי במצע הוא על עקרונות הנצחה בבית יד לבנים. יאיר בא כאיש המקצוע ומציג את העקרונות, מבחינתו אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה. עכשיו אנחנו צריכים כהנחת עבודה שהמקום קטן מלהכיל...

אפרת רפ : השישה שמחכים הם לא טריים, אלא כאלה שעכשיו הוכרו ומנציחים

אותם עכשיו.

יובל חלמיש: זה לא משנה. הנחת העבודה של הדין הזה שאם הכל בסדר אז אין לנו מה לקיים את הדין, הנחת העבודה שהמקום קטן מלהכיל את אלה שאמורים להיות וצריך להסתכל קדימה בתקווה שהקירות ישארו ריקים. זו הנחת העבודה עכשיו צריך לבוא ולגבש מספר דברים: האם בית יד לבנים ממשיך להיות במתכונת כבית יד לבנים, האם זה הופך להיות חדר זיכרון לכלל החללים של בנימינה, נפגעי פעולות האיבה. אחרי זה להפנות למעצב או שניים והם יתנו רעיונות לאיך. בסוף נכון לשלב את המשפחות, לא תגידי להסכמה איתם אבל עדיין נכון לשלב אותם בתהליך העיצוב.

זיו רכלבסקי: תיקון קטן למה שיובל אמר עכשיו, יש למעשה בפני הוועדה שלוש אפשרויות:

1. יד לבנים רשמי- מחייב כללים של יד לבנים.

2. בית יד לבנים כמו שמתנהל היום ואז לא מחייב אותנו בכללים אבל אז צריכים להבין את המשמעויות שגם לא יהיה תקצוב.

3. הנצחה כמו שיש בגבעת עדה שזה פתוח.

אפרת רפ: תעצור רגע בבקשה, תקצוב. על איזה תקצוב אתה מדבר?

יאיר בן שלום: הכוונה לתקצוב קבוע לאחר הכרה כבית יד לבנים.

אפרת רפ: אתה יודע שבמועצה ביקשתי שיכניסו אותי לדיוני התקציב. אני רוצה שבית יד לבנים יהיה מוכר כמוסד בתוך המועצה. אתה יודע שאני מוציאה כספים.

יאיר בן שלום: אבל איך זה קשור? אנחנו עושים את הדין כדי שההנצחה תהיה ראויה, נכונה ואחידה.

אפרת רפ: אתם לא מבינים מה אני אומרת בכלל.

מנחם ברגב: אפרת, הבניין הזה הוא בניין של המועצה ואני יכול להגיד לך שהמועצה אם התקרה נשברת ויש נזילות המועצה צריכה לתקן.

פרי גרינוולד: מלבד זה המועצה תומכת בבית, כשהיה צריך מזגן המועצה מימנה, וכשהיה צריך לשתול פרחים בחוץ המועצה מימנה וגם ניקיון שוטף המועצה שולחת.

אפרת רפ: וגם בכל הרצאה שאני מקיימת פה אני פותחת בזה שאני מקבלת גיבוי ועזרה מהמועצה. אבל זה רק אם אני אומרת שאני צריכה. אין תקציב ליד לבנים, אני רוצה קופה קטנה לפה.

זיו רכלבסקי: אבל למה קופה קטנה לך ולא ופה קטנה לחדר הנצחה בגבעת עדה.

מנחם רגב: מועצה לא עושה קופות קטנות.

יובל חלמיש: אבל זה דיון אחר. איך כל פעם מגיעים לדון במשהו שלא קשור לנושא הדין.

יאיר בן שלום: אפרת, מה שאת עושה מבורך, אבל אנחנו לא מדברים על התפעול השוטף שלך במקום, אלא על איך המקום הזה יוכל באמת לתת מענה לצרכים, כשהדבר הבסיסי שהוא גורם אצלך לכזו התנגדות, זה בדיוק הסיפור הזה של אל

<p>תגעו לי במגירה ואל תגעו לי בתמונה, אז אמרנו יכול להיות שזה מה שיעשו מי שיציע את בעיצוב, אבל הוא יצטרך להציע הצעות ויכול להיות שיציעו הצעה אחרת, ויכול להיות שתראי הצעה אחרת ותתחברי אליה.</p> <p><u>פרי גרינולד</u>: אני מחזירה אתכם לעקרונות:</p> <ul style="list-style-type: none"> • כיצד המקום יתנהל כבית יד לבנים או כחדר הנצחה. <u>יאיר בן שלום</u>: נכון. בנוסף, עקרונות נוספים: • הנצחה שווה ויחידה. • מה מלל ההנצחה שיהיה. • תאימות בין מה שיש בקיר לבין המונצחים. • מונצחי נפגעי פעולות האיבה. <p>אתם צריכים להחליט איזה עקרונות אתם מחליטים עליהם להנצחה בבית פה. אני בשלב זה עוזב אתכם כדי שתקבלו את ההחלטות שלכם. אני מאחל לכם המון בהצלחה ואני פה לכל דבר שתצטרכו.</p> <p>*יאיר בן שלום עוזב את הדיון**</p> <p><u>פרי גרינולד</u>: יש עקרונות שיש תמימות דעים לגביהם, כמו האם הבית נשאר במתכונתנו הנוכחית או הופך להיות חדר הנצחה. ופה אפשר לקבל החלטה כעיקרון ראשון.</p> <p><u>יובל חלמיש</u>: ואפשר להגיד, שאם והיה ובתקווה שלא יהיה, אפשר להקים אנדרטה בחוץ לנפגעי פעולות האיבה.</p> <p><u>פרי גרינולד</u>: אני עוברת לעיקרון השני שמדבר על הנצחה שווה ואחידה לכלל הנופלים, מוסכם על כולם?</p> <p><u>כולם</u>: כן.</p> <p><u>פרי גרינולד</u>: העיקרון הבא מדבר על הפרדת הקירות בין אלו שנפלו בעת שירותם לאלו שנפלו מחמת נכותם או פציעתם.</p> <p><u>אפרת רפ</u>: אני לזה מתנגדת נחרצות, אני חושבת שנון לסדר לפי הא'-ב'.</p> <p><u>מנחם ברגב</u>: לפי א'-ב' זו בעיה גדולה כי תצטרכי עם כל מצטרף חדש (ושלא יהיו) להזיז את כולם.</p> <p><u>יובל חלמיש</u>: אולי לפי תאריך פטירה.</p> <p><u>זיו רכלבסקי</u>: אני מסכים, ככה זה אצלנו.</p>	
<p>הוועדה ממליצה על עקרונות ההנצחה הבאים:</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. הבית יישאר כבית יד לבנים ולא כחדר הנצחה. בעת הצורך יינתן פתרון חיצוני לבית לנפגעי פעולות האיבה. 7. הנצחה שווה ואחידה לכלל הנופלים. 8. לא תתקיים הפרדה בין הנופלים בעת מילוי תפקידם לבין הנפטרים כתוצאה מנכותם או שירותם. 9. סדר ההנצחה יהיה לפי תאריך הנפילה/פטירה/הכרה. 	<p>החלטה</p>

<p>10. ההנצחה תכיל: דרגה, שם הנפטר, תאריך לידה עברי ולועזי, תאריך נפילה/פטירה עברי ולועזי.</p> <p>11. בהנחה וקיר הזיכרון נשאר, יש לוודא תאימות בין השמות שמוצנחים על הקיר לבין רשימת הנופלים.</p>	
---	--